

Arrest

nr. 181 094 van 23 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 27 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CILINGIR en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de Somalië regio van Ethiopië. U behoort tot de Geri-subclan van Darod. Uw moeder is Ogaden. U werd naar eigen zeggen 1999 geboren Degehabur (Somalië regio – Degehabur-zone), waar u tot uw vertrek hebt gewoond. Leeftijdsonderzoek wees echter uit dat u op datum van 30 juli 2015 een leeftijd had van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie Beslissing Federale Overheidsdienst Justitie dd. 05.08.2015, toegevoegd aan administratief dossier). Uw geboortedatum werd aldus administratief gecorrigeerd naar 01.01.1995 en u werd in het kader van uw asielaanvraag niet langer als minderjarig beschouwd.

U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U hebt zes broers (waarvan er twee overleden zijn) en drie zussen. Zij wonen allemaal in Degehabur. Uw vader verkocht sokken en kinderspelletjes op de markt om in het onderhoud van zijn familie te voorzien. Zelf hebt u nooit gewerkt.

U verklaart dat er op een dag twee onbekende mannen uw klaslokaal binnen kwamen en de vijf oudste leerlingen van de groep mee namen. Ze bleken lid te zijn van het ONLF en wilden jullie inlijven bij de groepering. Ze zouden jullie daags nadien om tien uur komen ophalen. Na overleg met de andere vier jongens besloten jullie aangifte te doen bij de Liyu Police, die de volgende dag naar de school kwam en de twee mannen en het volledige lerarenkorps arresteerde. Eén leerkracht kon ontsnappen. Jullie mochten beschikken. Twee dagen later werden jullie opnieuw aangesproken door de Liyu Police, die wilde dat jullie zich bij hen zouden aansluiten. Jullie gingen akkoord en moesten zich een week later opnieuw aanmelden bij het politiekantoor om aan jullie opleiding te beginnen. Nog voordat die week voorbij was werden jullie door het ONLF opgepakt en meegenomen naar een kleine basis. Jullie zouden vermoord worden omdat jullie het ONLF hadden verraden aan de Liyu Police. Gelukkig offerde een van de leden dat er beter nog even zou worden afgewacht zodat jullie ondervraagd zouden kunnen worden. Jullie bleven dus in leven en brachten de nacht door in het kamp. In de vroege ochtend werd de basis aangevallen door de Liyu Police. De ONLF-leden renden weg en jullie konden ontsnappen. U belde uw moeder op die u wist te vertellen dat ook de Liyu Police naar u op zoek was, omdat u lid zou zijn van het ONLF. U kon dus niet terug naar huis keren. Ze regelde onmiddellijk uw vertrek uit het land via een smokkelaar.

Op 27 juli 2015 vroeg u in België asiel aan. U legt geen enkel document neer ter staving van uw identiteit, reisweg of asielrelaas. Bij terugkeer naar uw land van herkomst stelt u te vrezen voor zowel de Liyu Police als het ONLF.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De redenen daarvoor zijn dat de door u ingeroepen feiten niet geloofwaardig worden bevonden en dat de algemene situatie in Ethiopië op zich geen toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u doelbewust hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door te liegen over uw leeftijd.

Bij uw asielaanvraag dd. 27.07.2015 beweerde u geboren te zijn 1999 GK (Gregoriaanse kalender) en dus 15 of 16 jaar te zijn. Gezien uw fysieke verschijning deed vermoeden dat u ouder zou zijn werd beslist tot een leeftijdsonderzoek. Een botscan bepaalde uw leeftijd op 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. U bent in werkelijkheid dus op zijn minst meer dan twee jaar ouder dan u aanvankelijk beweerde, en was bovendien niet minderjarig op het moment van uw asielaanvraag.

Tijdens uw gehoor op het CGVS volhardt u in uw valse verklaringen en haalt u louter aan dat uw ouders u vertelden dat u in 1999 (gregoriaanse kalender – GK) werd geboren (CGVS p. 3) en dat u weet dat u 16 jaar oud bent (CGVS p. 15). U beweert dat u over geen enkel document beschikt waarop uw geboortedatum staat vermeld (CGVS p. 3), terwijl u later wel beweert dat uw geboortedatum op uw schoolkaart staat vermeld, die u echter kwijt raakte (CGVS p. 6). Het is bijzonder opmerkelijk dat u niet spontaan uw geboortejaar volgens de Ethiopische kalender kunt geven, terwijl dit de gangbare jaartelling in het land is. Wanneer men u tijdens het interview naar uw geboortedatum vraagt begint u te rekenen, terwijl u wel spontaan kunt zeggen welk jaar het momenteel is volgens de Ethiopische kalender (CGVS p. 3). U verklaart dat door te stellen dat uw ouders u uw geboortedatum nooit gaven in de Ethiopische kalender, terwijl u eerder wel stelde dat zij die kalender gebruikten (CGVS p. 3-4). U stelt ook dat u op school de Ethiopische kalender gebruikte (CGVS p. 15). Dat u in deze situatie niet spontaan uw geboortejaar volgens de Ethiopische kalender kunt geven, ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Bovendien legt u geen enkel bewijsstuk neer ter ondersteuning van uw identiteit, reisweg en van de door u ingeroepen feiten.

Op een asielzoeker rust nochtans de plicht om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Dat u geen enkel document neerlegt klemmt des te meer daar u, zoals eerder gesteld, doelbewust hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door te liegen over uw leeftijd. Gezien u geen enkel document neerlegt ter staving van uw asielrelaas kan er – wat de verdere beoordeling van de kernelementen van uw asielrelaas betreft – slechts worden voortgegaan op uw verklaringen, die echter niet kunnen overtuigen.

Verder zijn uw verklaringen bij het CGVS betreffende uw asielmotieven totaal tegenstrijdig met wat u eerder bij de DVZ vertelde.

Bij het CGVS had u het achtereenvolgens over gedwongen rekrutering door het ONLF op school; aangifte bij de Liyu Police; rekrutering door de Liyu Police; vergeldingsactie door het ONLF; en vervolging door de Liyu Police (CGVS p. 6-8) – alles in 2015. Bij de DVZ, vier maanden eerder, vertelde u een ander verhaal. Toen had u het over een oproeping voor uw legerdienst in 2014 waaraan u geen gehoor gaf; het feit dat u door het ONLF werd gezocht wegens deze dienstweigering; en het feit dat het ONLF naar uw school kwam i.v.m. rekrutering. Wat dat laatste betreft stelt u echter dat u niet door het ONLF werd gecontacteerd en dat u niet weet waarom het leger enkele dagen later naar uw school kwam (Vragenlijst CGVS vraag 5).

Tijdens uw gehoor bij het CGVS geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ i.v.m. dienstweigering antwoordt u aanvankelijk twee keer naast de vraag (CGVS p. 8-9). Vervolgens verwijst u naar uw vermeende rekrutering door de Liyu Police (CGVS p. 9). Erop gewezen dat u beweerde dienst te hebben geweigerd in 2014 – dus een jaar voordat het ONLF naar uw school kwam en de daaropvolgende gebeurtenissen, waaronder rekrutering door de Liyu Police, zouden hebben plaatsgevonden –, verklaart u louter dat u bij de DVZ hetzelfde verklaarde als bij het CGVS, en dat de tolk u dus niet goed begrepen moet hebben (CGVS p. 9). Verder herhaalt u dat uw verklaringen beknopt moesten zijn (CGVS p. 9). Op geen enkel moment reageert u echt op wat de interviewer opwerpt (CGVS p. 9). Het is duidelijk dat uw verklaringen bij het CGVS niet stroken met deze bij de DVZ en u hiervoor geen afdoende verklaring kunt geven, wat uw geloofwaardigheid sterk ondermijnt.

Bovendien zijn er ook een aantal opvallende tegenstrijdigheden waar uw verklaringen bij het CGVS wel ongeveer gelijk lopen met die bij de DVZ, namelijk betreffende de rekrutering door het ONLF op uw school (Vragenlijst CGVS vraag 5; CGVS p. 6-8). Bij de DVZ verklaart u echter dat u niet door het ONLF werd gecontacteerd (Vragenlijst CGVS vraag 5) terwijl u bij het CGVS uitgebreid vertelt over uw gesprekken met het ONLF; het feit dat ze u zeiden zich daags nadien aan te melden; uw ontvoering en gevangenschap door deze groepering (CGVS p. 6-8). Het mag duidelijk zijn dat dit niet strookt met uw eerder verklaring niet door het ONLF te zijn gecontacteerd. Hiermee geconfronteerd werpt u opnieuw op dat het interview niet goed verliep en dat de – vrouwelijke – tolk u niet goed begreep (CGVS p. 9). Verder verklaart u bij de DVZ dat het leger enkele dagen later naar uw school kwam (Vragenlijst CGVS vraag 5), terwijl u bij het CGVS verklaart dat de Liyu Police daags nadien naar uw school kwam (CGVS p. 6-8). Bij de DVZ stelt u niet te weten waarom het leger naar uw school kwam terwijl u bij het CGVS beweert dat de Liyu Police naar uw school kwam omdat u zelf aangifte was gaan doen van uw gedwongen rekrutering door het ONLF (CGVS p. 6-8). Het mag duidelijk zijn dat deze verklaringen opnieuw tegenstrijdig zijn. Hiermee geconfronteerd herhaalt u opnieuw dat u bij de DVZ hetzelfde verklaarde als bij het CGVS; dat men u vroeg kort te vertellen; en dat u niet weet of de tolk bij de DVZ u goed begrepen heeft (CGVS p. 9-10).

Bij dit alles dient te worden opgemerkt dat men u in het begin van het interview vroeg of het gesprek bij de DVZ goed was verlopen, waarop u bevestigend antwoordde en aangaf geen opmerkingen te hebben (CGVS p. 2). U gaf aan de tolk bij de DVZ goed te hebben begrepen en maakte hier verder geen opmerkingen over (CGVS p. 3). Dat uw verklaringen bij het CGVS totaal niet overeenkomen met die bij de DVZ; dat u bij confrontatie hiermee verschillende keren de vraag ontwijkt (CGVS p. 9-10); en op geen enkel moment een afdoende verklaring geeft voor deze tegenstrijdigheden ondermijnt de geloofwaardigheid van deze verklaringen alsook uw algemene geloofwaardigheid. Ook na overleg met uw advocaat wenst u geen bijkomende verklaringen af te leggen (CGVS p. 10).

Bovendien zijn ook uw loutere verklaringen bij het CGVS op bepaalde punten vaag en weinig aannemelijk.

U beweert dat u zware persoonlijke problemen kende met zowel het ONLF als het regime, maar u bent niet op de hoogte van enig ander persoon in uw omgeving die dergelijke problemen heeft gekend, behalve een buurjongen die door het ONLF zou zijn ontvoerd. U kende voordien nooit problemen met de Liyu Police noch met het ONLF. Over de relatie tussen uw gemeenschap en de Liyu Police legt u louter vage en onsamenhangende verklaringen af (CGVS p. 10-11). Nadat u door de New Police werd aangesproken i.v.m. rekrutering vertelde u hierover tegen uw moeder, maar niet tegen uw vader. U verklaart achtereenvolgens dat dit was omdat hij geen GSM had; omdat hij op de markt was; en uiteindelijk – nadat u erop gewezen werd dat er verschillende dagen zaten tussen uw gesprek met de New Police en uw ontvoering door het ONLF – dat hij niet goed bij zijn hoofd was (CGVS p. 12). U stelt dat u vrijwel meteen besliste te vluchten omdat u zich niet wilde aansluiten bij de Liyu Police (CGVS p. 12), maar toch wachtte u blijkbaar nog vier van de zes dagen gewoon af zonder actie te ondernemen (CGVS p. 7). Dat u opwerpt dat u een plan moest maken om te vluchten blijkt niet echt uit het feit dat u gewoon film zat te kijken met uw vrienden (CGVS p. 7). Betreffende uw ontvoering door het ONLF zijn uw verklaringen vaag. U weet niet wie die zes mannen waren die u kwamen arresteren, behalve dat ze ONLF waren; u weet niet waar u naartoe werd gebracht, behalve dat het “net uit de stad, onder een

boom met heel veel stenen" was (CGVS p. 12-13). U stelt dat u meteen ter dood werd veroordeeld maar werd gered door een van de leden die opwierp dat men eerst veel informatie uit jullie moest halen voordat jullie werden gedood (CGVS p. 13). Welke informatie u in godsnaam over de regering zou kunnen hebben weet u niet (CGVS p. 13). Gevraagd naar of u ooit iets anders hebt overwogen dan een vlucht naar Europa werpt u op dat u de andere provincies niet kent; en dat iedereen dacht dat jullie van het ONLF waren en dat de Liyu Police overal mensen heeft (CGVS p. 14). Gevraagd naar waarom met u zou verdenken van banden met het ONLF – gezien u het ONLF ging aangeven bij de Liyu Police; aanvaardde ingelijfd te worden bij de Liyu Police en vervolgens werd ontvoerd door het ONLF – antwoord u dat dat was wat u moeder u zei (CGVS p. 14). Gevraagd logisch na te denken kunt u geen valabele verklaring geven.

Alles bij elkaar kunnen uw verklaringen niet overtuigen. U loog over uw leeftijd; legt geen enkel document neer ter staving van uw asielaanvraag; en legt totaal tegenstrijdige verklaringen af bij het CGVS en de DVZ met betrekking tot uw asielaanvraag zonder hiervoor een afdoende verklaring te geven. Louter op basis van uw verklaringen bij het CGVS, die bovendien ook op bepaalde punten weinig samenhangend en geloofwaardig zijn, komt u niet in aanmerking voor het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De algemene situatie in uw land van herkomst noopt evenmin tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 29 april 2016 bij aangetekende brief verstuurd werd naar de door verzoeker gekozen woonplaats (Centre Fedasil de Pondrôme, Rue de Tombois 4, 5574 Pondrôme) en op 29 april 2016 per brief naar verzoekers raadsman. Er wordt door verzoeker niet betwist dat de kennisgeving correct is gebeurd. Integendeel, verzoekers raadsman zou volgens zijn verklaringen na kennisname van de bestreden beslissing een verzoekschrift hebben opgesteld en dit reeds op 24 mei 2015 hebben verzonden.

Met toepassing van artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) moet het in artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 27 september 2016, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

De beroepstermijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RVS 18 juni 2004, nr. 132.671).

De bewering van verzoekers raadsman dat hij het verzoekschrift reeds verstuurd op 24 mei 2016 en dat er iets misgelopen moet zijn bij bpost wordt niet aangetoond terwijl verzoeker hiertoe de mogelijkheid had contact te nemen met de post, doch nalaat dit te doen. Het voorgelegde "*bewijs van mijn aangetekende brief dd 24.5.2016*" - zijnde een fotokopie van een aangetekende zending, bestemd voor de Raad, afgestempeld op 24 mei 2016 - toont aan dat verzoekers advocaat een brief naar de Raad heeft gestuurd maar niet dat deze enveloppe het betreffende verzoekschrift bevatte (opgesteld op "14.05.2016"; verzoekschrift, p. 5).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK